

Per 1015/2000

10023216,3

COBISS

VETOGORSKA
RALJICA

PRIJATELJEV SVETE GORE

Leto VI.
december
2000
Št. 3

Božično voščilo

Spet nas bo objela mehka, prijetna misel:
Umijem si mlado srce
in z biseri ga okrasim,
z ljubeznijo ga prenovim –
glej, Detece Božje že gre!

Božič bomo praznovali. Ko bo mrak svetega večera legel na zemljo, bodo v krščanskih družinah blagoslavljali hiše in hleve, v mestu pa stanovanja. Molitev in blagoslov naj bi prinesla veselje svete noči. In potem naj bi ob jaslicah molili veseli del rožnega venca ob petju božičnih pesmi; potem bo večerja in pogovor, čakajoč na polnočnico.

Da bi tako bilo in novo leto 2001 blagoslovljeno vam želijo

Svetogorci

Na Sveti Gori 17. januarja 1989

Zopet sem tukaj, o moja kraljica,
prišel sem prosit za Tvojo pomoč,
solze otri mi s trpečega lica,
sled so premnogih tegob in težkoč.

Dolga me leta že muči bolezen
sad je to bunkerjev, ječ, bolečin.
Bila so leta grozote trpljenja,
ko je v zaporu sameval Tvoj sin.

Ti pa si vedno ob strani mi stala
v temi obupa svetila si mi,
bila si zvezda na zemeljski poti
solze otirala mojih oči.

Prosim še zdaj mi ostani ob strani,
stegni še enkrat mogočno roko,
zdravje mi vrni, moči mi nakloni,
da bom spet delal, da dobro mi bo.

Vem, ker si Mati, da rada pomagaš,
saj si že tisočim dala pomoč,
v dušni sem stiski priromal gor k Tebi,
zdaj bom odhajal vesel - vriskajoč.

Brate in sestre mi vse blagoslovi,
mamo pa deni na svoje srce,
Tvoji smo hčerke, Tvoji sinovi,
Ti pa si Mati – naše si VSE!

Danilo Cimprič

Na notranji strani naslovnice: Podoba Božje Matere
in oltar v kapeli Prikazanja, foto Vili

Maziljenje oltarja
Foto Vili

Arhitekt o obnovljeni kapeli Prikazanja

Milenij na Sveti Gori

Svetogorski frančiškani so se v svetem letu Gospodovem zavzeli za obnovitev in prenovitev kapele Prikazanja. Za samostojnost kapele, za zbranost vernikov v njej je odstranjen že razpadajoči strop, v ozadju glavnega Marijinega oltarja je povišan ločilni zid, ki s svojo mirno površino ponuja romarjem v baziliki nemoteno zbranost pred Svetogorsko Marijo.

Vzpenjanje na Sveto Goro nas z vsakim korakom oddaljuje od zemeljskih težav in bolečin, jih spreminja v breztežnost in nas olajšane sprejema v Marijinem svetišču.

Lebdeča v brezkončnosti narave, v breztežnosti prikazujoča se vernikom in romarjem, kot se je prikazala Urški, taka naj bo Marija tudi v naši kapeli Prikazanja.

Njeno ozadje ni samo krog, je elipsa, ki s svojo harmonično, mehko krožnico obdaja Marijo. Zeleno marmorna školjka v ozadju je del narave, na njej žari svetloba svetosti, prebliski spremljajo njen pozlačeni kip z Jezuščkom (z dodanima kronama na njihovih glavah), ki krasi Sveto Goro že od leta 1540/41.

Nebeška milina, svetništvo svečanosti nas pozdravlja in privlači za radoživo vernost v naših srcih. Nevidni vir mile, a žarke svetlobe obdaja Marijo, pred njo pa je slavolok svečanosti, ki ima v

glavah (kapitljih) vklesano Marijino oznako in pečat dvatisočletnice krščanske cerkve. V vrhove slavoloka, v kapitlje, je vložena temeljna listina z datumom in imeni darovalcev in obnoviteljev kapele.

Skromnost prezbiterija, Marijinega prostora, krasi in dopolnjuje križ z Razpelom in dvema svečnikoma, umetnim izdelkom ročnega kovaštva. Pred vso to ureditvijo domuje kamnit, lahkotno in nežno oblikovan oltar. Mašujoči s svojo višino nikakor ne zakriva breztežno lebdeče Marije.

Vhod v kapelo z obeh strani glavne ladje bazilike naj bi poudarjal baldahin iz kovane in polirane medenine.

Ob vstopnih vratih v kapelo privlačuje in usmerja obiskovalce granitni tlak v svetlo in temno sivih pasovih, ki vodijo k oltarju, višino prostora pa nevsiljivo, pomirjajoče znižuje pasarsko skovan lestenez iz medenine, ki s svojim štirimetrskim premerom in čipkasto prosojnostjo vzbuja vernikom pričakovano in zaželeno zbranost, da srečni in hvaležni z molitvijo in svojo predanostjo razveselijo Marijo Svetogorsko za njeno sporočilo pastirici Urški - *Prositate milosti*.

Danilo Fürst, arhitekt

Posvetitev oltarja

Sveta Gora, 23. september 2000

Gvardijana p. Pashala, vso samostansko družino, načrtovalce in izvajalce različnih del, prijatelje in dobrotnike Svete Gore ter vse navzoče prav lepo pozdravljam.

Danes smo zbrani v tej prenovljeni kapeli, da posvetimo nov daritveni oltar ter blagoslovimo vsa dela, ki so bila opravljena v letošnjem letu v baziliki in se zahvalimo Bogu, Svetogorski materi Božji ter vam vsem za delež, ki ga je vsak od vas vložil v prenovo.

Središče vsake cerkve in bogoslužnega prostora je oltar, ki predstavlja Kristusa. On sam je živi oltar nebeškega svetišča, kakor pravi pismo Hebrejcem. Oltar je daritvena miza in miza obeda, pri kateri duhovnik, ki predstavlja Kristusa, naredi enako dejanje, kot ga je naredil Jezus pri zadnji večerji ter naročil učencem, naj tako delajo v njegov spomin.

Ker je Kristus pravi oltar, so tudi njegovi udje in učenci duhovni oltar, na katerem se Bogu daruje daritev svetega življenja. Sv. Gregor Veliki pravi: »Kaj pa je oltar, če ne srce pošteno živečih? Po pravici se torej srce (pravičnih) imenuje božji oltar. Enako misel je izrazil naš pesnik Simon Gregorčič: »Oltar najlepši je srca oltar.«

Kristus se je kot duhovnik in žrtev povzpел na les križa in sam sebe izročil v čisto daritev, ki je izbrisala grehe

vsega sveta.

Oltar je Gospodova miza, kjer se božje ljudstvo hrani z Božjo besedo.

Oltar je slavnostna miza, h kateri veselo prihajajo Kristusovi gostje, da nanj odložijo svoje skrbi in bremena ter dobijo novo duhovno moč.

Oltar je kraj najtesnejše skupnosti in miru z Bogom. Vsi, ki sodelujejo pri maši, ki se obhaja na oltarju in prejemajo sadove evharistije, Božjo besedo in kruh življenja, se navzamejo

K posvetitvi, foto Vili

Kristusovega Duha, rastejo v Božji ljubezni, v medsebojni edinstvi in bratski slogi.

Oltar je središče naše hvale in zahvale, dokler ne dospemo v večna bivališča, kjer bomo Bogu darovali hvalno daritev.

Vsak oltar je najtesneje povezan z duhovnikom. Če je duhovnik, bo maša, če duhovnika ni, ne bo sv. maše.

Vsako leto, drugo soboto v septembru, je na Sveti Gori škofijski molitveni dan za nove duhovne poklice. Mnogi romarji plačujejo v ta namen svete maše. Poiščimo še kakšno novo pobudo prav tu, na Sveti Gori. Svetu

ne sme biti odtegnjena blaga in osvobodilna navzočnost živega Jezusa v evharistiji. Naj evharistija oblikuje naše življenje in življenje naših družin. Naj evharistija usmerja naše izbire in odločitve. Naj evharistija navdihuje krščansko solidarnost, da bomo pomagali bratom in sestram v stiski. Naj naša dejavna udeležba pri evharistiji rodi nov razcvet duhovnih poklicev, ki bodo naši škofiji zagotovili sveže in velikodušne moči za veliko nalogo nove evangelizacije.

Svetogorska mati Božja, prosi za nas!

msgr. Metod Pirih, škof

Prva daritev na posvečenem oltarju, foto Vili

Redovna preobleka

V jubilejnim letu, ki je po besedah svetega očeta za človeštvo leto milosti, se je začelo leto preizkušnje – noviciat za novica **Tomaža Bajca** iz Idrije in **Gregorja Urtelja** iz Nazarja. Čas postulature sta preživela v samostanu v Kamniku in v Šiški. Duhovna priprava pred začetkom noviciata je potekala skupaj s šestnajstimi brati dveh vej reda sv. Frančiška. Ob zaključku duhovnih vaj, 1. septembra, je bila ob 11. uri v kapeli Prikazanja tudi redovna preobleka.

Prenovljena kapela Prikazanja je postala kraj pojočega, živega občestva: *enega duba in enega srca*. Pri obredu preobleke so bili navzoči starši, sorodniki in prijatelji, tudi ministrantje iz Šiške pod vodstvom p. Bogdana Knavsca. Obred preobleke je vodil vikar province p. Pavle Jakop. V jedrnatih homilijah je poudaril, da preobleka po zgledu dajanja, kot ga je storil mladi Frančišek v navzočnosti škofa, svojega očeta in asiških meščanov, ni le enkratno in zunanje dejanje (vsaj za kristjana to ne sme biti), ampak gre za trajno, vsakodnevno potrebno *odlaganje* starega človeka in *oblačenje* novega človeka po Kristusovi meri; na to kaže tudi podoba habita, ki ima obliko križa. Vse navzoče je spodbudil k molitveni podpori, novica zaupal svetogorskemu bratstvu, magistra novincev p. Bernarda Goličnika pa povabil, da novicema obleče redovno obleko – habit.

Slovesne trenutke je sklenil bratski pozdrav in pete litanije Matere Božje. Po končanem obredu preobleke in srečanju z gosti smo imeli agape v samostanski obednici. Popoldansko slovo od domačih in prijateljev je bilo združeno z željo, da bomo v tem letu še močnejše duhovno povezani med seboj.

Novica Tomaž in Gregor se priporočata v molitev bratom in ljudem dobre volje, ki berejo te vrstice. Bog naj povrne vsem dobrotnikom, ki naju podpirajo z molitvijo in z darovanjem trpljenja, da bi zorela v dobra in plemenita redovnika.

Gregor Urtelj, novic

Blagoslov, foto Vili

Obnova ostrešja na baziliki

V letu 2000 je ostrešje svetogorske bazilike zasijalo v novi podobi. S prekrivanjem in obnovo dotrajanega ostrešja smo pričeli že pred štirimi leti, najprej z delno obnovo dotrajanega ostrešja nad prezbiterijem in stranskima oltarjema. Z deli smo nadaljevali naslednje leto nad kapelo Prikazanja. Ta poseg je bil med najzahtevnejšimi. Potrebna je bila popolna odstranitev dotrajane konstrukcije in namestitev novih, železnih dvokapnikov. Izziv je predstavljal tudi velik razpon kapele. Ta del ostrešja smo prekrili z inoks

pločevino zaradi krušenja ledu z zvonika. Prav padajoči kosi ledu so v preteklih letih močno poškodovali pocinkano pločevino, zaradi česar je bila potrebna obnova tega dela ostrešja svetogorske bazilike.

V letošnjem letu smo pričeli z obnovo največjega dela ostrešja, to je glavne ladje in obeh stranskih ladij. Zamenjana je bila dotrajana kritina in nekaj tramov. Na vseh obstoječih zidovih so armiranobetonske vezi in vezi za dodatno sidranje ostrešja. Vse lesene dele smo zaščitili proti mrčesu. Na stranskih ladjah smo naredili pohode za dostop do podstrešja bazilike. Ostrešje smo popodili in prekrili s kritino. Obnovljeno ostrešje krasijo novi žlebovi in odtočne cevi. Narejeni so bili strelovodi in prepleškana fasada bazilike.

In sedaj je obsežno delo opravljeno. Zahtevalo je veliko truda in pridnosti. Zavedamo se, da nam je vse to uspelo opraviti brez nesreče samo z božjo pomočjo. Delo je potekalo v različnih vremenskih razmerah. Prijetno nas je grelo spomladansko sonce, vroči poletni sončni žarki so nas spreminjali v zamorce, včasih pa nas je zmočil tudi dež in obrila prava primorska burja. Ne glede na vreme je pred nami vedno ležala naša prelepa domovina. Pogled nam je segal od Triglava in Krna preko Goriških Brd do morja, Nanosa in Trnovskega gozda. Mimo nas se je v

Delo na strehi, foto Krivic

daljavo vila srebrna Soča.

Delo je končano in pred nami so novi izzivi. Naponi so pozabljeni in veseli smo, da smo prav mi lahko sodelovali pri obnovi naše priljubljene romarske cerkve. Upamo, da je delo dobro opravljeno in da bo ostrešje dolgo služilo svojemu namenu. Mi pa se bomo časov, ki smo jih preživelih med frančiškani pri obnovi svetogorske bazilike, radi spominjali in se k Svetogorski Mariji vedno znova vračali kot romarji, obteženi s težavami, skrbmi pa tudi lepimi doživetji, ki jih s seboj nosi življenje.

Franc Gregorc

Pročelje med delom, foto Krivic

Naše korenine V Krminu urejajo desetino

Stara svetogorska listina iz leta 1528, v arhivu ima številko 8, opisuje, kako so ravnali plemiči z obveznimi dajatvami, ki so jih podložniki morali oddajati svojim zemljiškim gospodom. Goriška plemkinja Suzana Puntussi je prodala polovico dajatev, ki jih je dobivala od svojega podložnika kovača Pavla Poste v Krminu, prodala torej svoje dohodke, ki jih še ni prejela, a ji jih bo njen podložnik moral oddati. Ta njena prodajna pogodba je bila sklenjena, a notar ni izdal listine o njej. Šele čez nekaj let je drugi notar iz zapiskov

nekdanjega notarja povzel to kupoprodajno pogodbo in o njej izdal listino. Nekdo ga je že moral za to naprositi. Pergament s povzetkom pogodbe pa so prinesli na Sveto Goro. Verjetno so upali, da se bo tukaj ohranil. Res je ohranjen, čeprav ne na Sveti Gori, ampak v arhivu Slovenske frančiškanske province v Ljubljani.

Listino mi je pomagal razbrati brat dr. Bruno Korošak s Kostanjevice pri Novi Gorici. Prisrčno se mu zahvaljujem za pomoč. Prevedel pa sem jo iz latinščine takole:

Leta tisoč petsto osemindvajset, v prvi indikciji, dvaindvajsetega dne meseca februarja. Sklenjeno v Gorici v biši spodaj podpisane gospoda Simona. Navzoči so: mojster Anton, kamnosek, bivajoč v Gorici, mojster Boštjan, mizar, sin Bernardsa ..., iz Vidma, in gospod Burgus Grazani, izbrane priče. Zraven je tudi gospa Suzana, hči gospoda Puntussija iz Krmina, in ona izroči in proda gospodu Simonu Suardu, bivajočemu v Gorici, ki je navzoč in kupi ... polovico denarne dajatve, ki jo je njej dolžan plačevati mojster Pavel Poste, kovač v Krminu, za hišo, v kateri prebiva. Zdaj gospa Suzana prejme to dajatev, in sicer enajst setinov. Za to dajatev je porok gospod Krištof.

Izročil sem torej jaz, notar, osebno za plačilo deset zlatnikov v vrednosti šest lir, po štiri kovance trdne veljave za zlatnik. Navedeni gospod Simon izjavlja, da je vse to izplačilo dobil in mu je popolnoma poravnano. ... Toliko (je prejel) upričo mene za vsoto šest zlatnikov in to tudi za žitno desetino in (za dajatev) gotovino. ... To mu je izročeno v last ... Izjavlja in obljublja ...

Za (nadaljnje) oddajanje v obsegu te vsote je pristojno spoštovano sodišče v Krminu, ki more prodati kaj njegovega (kovača Paula Poste) premoženja v odškodnino. (To je na sodišču sprejeto) leta 1528, dne 14. februarja, in sicer z odobritvijo zabteve mojstra Andreja in z odlokom gospoda Janeza, krminskega mestnega tajnika.

Iz zapisnikov pokojnega odličnega gospoda Diomedija Grassettija, vsem poznanega nedkanjega krminskega mestnega tajnika. Ti zapiski so sbrani pri meni in jaz, Janez Kasternin /Johannes Casterninus/, javni notar po cesarski oblasti in krminski mestni tajnik, sem bil naprošen, da sem zgoraj napisano pogodbo vestno prepisal, kot sem jo našel ter nisem nič dodal ali spustil ... in sem jo naprošen objavil v tej obče veljavni prirejeni obliki z dostavljenim svojim podpisom in znakom.

S tremi pikami sem v besedilu zaznamoval že v izvorniku naznačeno izpuščanje pravniških obrazcev. Spis je torej zares povzetek pogodbe.

Dajatev zemljiški gosposki so bile ena izmed treh šib, ki so v 16. stoletju teple ljudi v naših krajih, da niso več videli rešitve iz trpljenja. Poleg dajatev sta bili šibi še kuga in Turki.

Gotovo je ta krminski kovač zvedel, da je njegova gospodarica prodala njegove dajatev, še preden jih je on oddal. To se je moralo upirati njegovi zavesti. Izročitev te pogodbe v varstvo na Sveti Gori moremo razumeti tudi kot prošnjo za rešitev krivic, ki življenje zmaličijo, da je neznosno. Prošnja ni bila takoj uslišana, a sčasoma so vsi graščaki izginili, delavci pa so napredovali v stroki in v družbenem položaju.

br. Pavel Krajnik, OFM

Nova cerkev v Čekovniku, posvečena Svetogorski Materi Božji

Na Slomškovo nedeljo, 24. septembra, je tudi pot s Svete Gore vodila proti Idriji in naprej v Čekovnik, na Frjanovec, kot rečejo domačini vzpetini, k posvetitvi nove cerkve, posvečene Svetogorski Materi Božji, ki spada v župnijo Idrija. Slovesno bogoslužje je ob somaševanju duhovnikov vodil koprski škof, msgr. Metod Pirih.

Temeljni kamen za novo cerkev je bil položen le dve leti prej. S tem dejanjem se je uresničila davna in tiha želja domačinov, tudi pokojnega msgr. Franca Felca, največjega dobrotnika in darovalca, da bi imeli svojo cerkev, kamor bi se lahko zatekali ob vsem času. Od zdaj bo sedanje in prihodnje rodove spominjala na tiste, ki so si goreče prizadevali za postavitve tega svetišča in spremljali njegovo gradnjo z zanimanjem, ljubeznijo in s prostovoljnimi delom.

Škof Pirih je v pridigi poudaril, naj domačini radi prihajajo v to cerkev in jo vzdržujejo, saj izraža vedrino, mir in spokojnost.

Cerkev na Čekovniku in Svetogorska bazilika stojita na vzpetini in sta vidni že od daleč. Pa vendar se ne ponašata s svojo mogočnostjo, temveč tiho privabljata ljudi k sebi kakor mati svojega otroka, ki ga ima rada.

Vsi si želimo, da zvonovi v Čekovniku ne bi nikdar utihnili, saj so si jih

domačini močno želeli. Njihov trud pa je obilno poplačan.

Tomaž Bajec, novic

Notranjost cerkve, foto Tratinc

Cerkev Svetogorske Matere Božje v Čekovniku

Resna želja o cerkvi v Čekovniku se je porajala že pred drugo svetovno vojno. Ta neugasljiva želja je pred nekaj leti, ob blagoslovitvi kapelice brezjanske Matere Božje v Doleh nad Idrijo, še bolj razvnela gospoda msgr. dr. Franca Močnika, ki je menil, da bi tudi Čekovnikarji lahko imeli podobno kapelico. Zamisel o novi cerkvi je padla na plodna tla in se je hitro razširila.

Leta 1998 se je ta želja začela uresničevati. Poleg domačinov sta se za to posebej zavzemala že omenjeni duhovnik msgr. dr. Franc Močnik, doma iz Idrije, in msgr. dr. Franc Felc iz Čekovnika, ki je tudi glavni darovalec in veliki dobrotnik te cerkve. V veliko podporo je bil tudi duhovnik gospod Anton Lazar, župnik v Števerjanu v Italiji.

Poleg tega pa so gradnjo cerkve s finančnimi in materialnimi sredstvi ter s prostovoljnimi delom in z molitvijo močno podprli tudi domačini in drugi ljudje, ki so se nekako čutili povezani s Cerkvijo in samim krajem. Po smrti gospoda msgr. dr. Felca nam je gospod Močnik vedno znova vlival pogum za nadaljevanje gradnje. Hvaležni smo njemu, vsem darovalcem in še posebno Bogu za vso podporo.

Krajani Čekovnika so kot še nikoli prej složno in enoglasno začeli sodelovati.

Vseskozi nas je spodbujal, nam pomagal, nas bodril in duhovno podpiral tudi idrijski župnik in dekan gospod Ivan Blažič. Božji blagoslov se je začel povezovati v delu, molitvi in odrekanjih.

Pri izbiri lokacije ni bilo težav, saj smo se Čekovnikarji složno odločili za prisojno, od ceste ravno prav oddaljeno vzpetino, ki ji po domače rečemo Frjanovc. Zemljišče za novo cerkev sta podarila krajana Čekovnika, Miran Černilogar in Rafael Tratnik.

In danes stoji tu cerkev – na robu police, ki se preveša v dolino Idrijske Bele.

Zunanjo podobo cerkve je izdelal Cveto Koder, dipl. ing. arh. Cerkev je zasnovana tradicionalno; tloris tvorijo trije kvadrati: zvonik, ladja in prezbiterijski prostor. Celoten koncept deluje tako, da se volumni prostorov proti oltarju sorazmerno večajo, kar poudarja svečanost in sakralnost prostora.

Ko je bila izdana vsa potrebna gradbena dokumentacija – po čudežu je vse potekalo brez zapletov – se je gradnja začela in tako so avgusta leta 1998 blagoslovili temeljni kamen. Položile so ga tri generacije Čekovnikarjev: otrok, odrasel mož in najstarejša – tedaj stoletna občanka. Nato so leto in pol potekala večja in

manjša dela v cerkvi, hkrati pa je potekalo zunanje urejanje cerkve in okolice.

Notranjo podobo cerkve je izdelal Edo Dolinar, absolvent kiparstva na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. Vsepovsod je čutili simboliko; ladjo in prezbiterij povezujejo klopi, ki zaobjemajo oltarno mizo tako, da se v tlorisu zariše kelih žrtvovanja. Vse se izteka k osrednjemu delu, kjer je stena s podobo svetogorske Matere Božje, ki ji je cerkev posvečena. V kronah so še posebej dragoceni kamni z domačega dvorišča v Čekovniku, kjer je živel in živi mnogo dobrih in vernih družin.

Celota oltarne stene je oblikovana kot bivališče, kot Očetova hiša, kjer nas

čaka On. Oltar v ospredju nakazuje podobo o razodetju največje božje skrivnosti, skrivnosti Svete Trojice. Ob oltarju na desni strani je ambon, mesto, s katerega se bere Božja beseda, zato ima obliko izvira vode in je simbol za Božjo besedo, ki je neizčrpen vir žive vode.

Na tleh v ladji je vhod v kripto. S tem vhomom je poudarjeno vstajenje. Na reliefni plošči je upodobljen kraj, ko Lazar oživi – njegovi odvrženi povoji. V oltarnem delu cerkve sta dva vitraža – delo Barbare Tišler, na katerih sta upodobljena bl. Anton Martin Slomšek in Friderik Baraga. Ob Slomšku in Baragi so otroci, podoba nas vseh – božjih otrok.

Na predvečer posvetitve cerkve, v

Čekovnik ob posvetitvi, foto Tratnik

soboto zvečer, 23. 09. 2000, je koprski škof msgr. Metod Pirih posvetil novozgrajeno cerkev v Čekovniku. To je prva cerkev – poleg Bazilike na Sveti Gori nad Novo Gorico – ki je ponovno posvečena prav svetogorski Materi Božji.

Ob tako redkem prazniku se je zbralo več kot tisoč vernikov. Škof msgr. Metod Pirih je med obredom posvetil cerkev, oltar in tri zvonove. Ko so blagoslovljeni zvonovi prvič zadoneli in je mogočni zven preplaval naše duše, so drhtela mnoga srca v neizmernem veselju in nemalo dlani je drhteče brisalo solze s srečnih obrazov.

V homiliji je škof Metod Pirih cerkev izročil z besedami: »Nova cerkev je vaša, dragi Čekovnikarji, sprejmite jo, radi prihajajte vanjo in jo vzdržujte. Cerkev v vašem kraju izraža vedrino, duhovno spokojnost, mir, zbranost pa

tudi veselje, saj se ne skriva. Naj bo nova cerkev znamenje vaše močne vere in živega župnijskega občestva.»

Cerkev v Čekovniku bo ne samo zdajšnje, ampak tudi prihodnje rodove spominjala na vse, ki so si goreče prizadevali za to svetišče. Opominjala jih bo na Boga in vabila k molitvi. In nenazadnje, ostala bo veličastna pričevalka tega tako težko doumljivega čudeža, ki se je zgodil na tem čudovitem kraju. Bog je hotel, da v Čekovniku, na vzpetini Frjanovc, zraste nova cerkev.

Hvaležni smo Bogu za podarjeno milost in za veliko odgovornost, ki nam jo je izročil. Bog povrni vsem, ki so nam po svojih močeh pomagali, da naša cerkev danes stoji.

Mojca Tratnik

Prošnje, zahvale, darovi

Prošnja Svetogorski Kraljici, Materi milosti!

Ljuba Marija Svetogorska. Še nikoli me nisi zapustila samega, nesrečnega in nemočnega, ko sem Te prosil za pomoč. Iskrena hvala za vse, kar si storila zame.

Spet sem v stiski in spet se zaupno obračam k Tebi po pomoč. Prosim, ne zapusti me niti tokrat. Hvaležen Ti bom

in obljubim, da se Ti za Tvojo dobroto oddolžim. Dajem Ti svojo besedo.

Ti veš, da Te globoko v sebi imam zelo rad; da se pogosto obračam nate. Tisočkrat hvala za trenutke radosti, ki si mi jih milostna naklonila. Nikoli se Ti ne bom mogel dovolj zahvaliti. Veš, da se trudim živeti krščansko življenje; živeti tako kot uči Jezus, Tvoj Sin.

In ker sem le človek z vsemi slabostmi, mi večkrat zmanjka poguma in volje.

Takrat, mi, prosim, pomagaj.

Večkrat sem lahko spoznal Tvojo ljubezen, prosim, daj mi spoznati tudi ljubezen ljubljene dekleta. Daj mi spoznati, katero mi je Tvoja milost namenila. Vesel bi bil, če bi to bila Tanja. Prosim, Mati Marija, usmili se me. Spominjam se, koliko si mi pomagala skozi zahteven študij. Nikar me zdaj ne zapusti. Prosim, pomagaj mi, da pravočasno in uspešno diplomiram. Diplomsko posvečam Tebi. Spomni se me, o, dobra Mati. Tudi jaz se bom spomnil Tebe z molitvijo in dobrimi deli.

Prosim, pomagaj mi še naprej. Zaupam vate. Pokaži mi pravo pot v življenje. Naveličan sem že vsega. želim in hočem stopiti na pot ljubezni, da si ustvarim družino. Pritiski iz vseh strani so hudi. Pomagaj mi jih prenašati. Usmili se me.

Pošlji svoje anjele, naj mi pomagajo in me varujejo vsega hudega. Napolni me z ljubeznijo, da bom osrečeval tudi druge. Nakloni mojim staršem trdno zdravje in varuj jih vsak trenutek dneva. Marija Svetogorska, končujem pismo z upanjem, da mi boš pomagala in me vodila. Prosim, pomagaj mi, da uspešno diplomiram in prosim Te za naklonjenost Tanje. Združi naju pred Tvojim oltarjem. Varuj me in vodi me! Sprejemam blagoslov zdaj in vekomaj. Amen.

Robert

Ljuba Mati sv. kraljica!

Tebi izročam sebe in vse moje. Sprejmi nas v svoje varstvo in izprosi nam vse milosti, ki so potrebne za zemeljsko in večno življenje.

Dar: 4000 SIT po namenu Svetogorske Kraljice

9.000 SIT za kruh sv. Antona

Romar

Svetogorska Kraljica!

Hvala Ti, ker si mi pomagala pri zdravljenju moje bolezni. Pomagaj mi še naprej in tudi vsem tistim, ki Te potrebujejo.

Dar 5000 SIT

Tvoja zvesta S.B.

Bila sem še otrok, ko je divjala vojna. Američani so bombardirali železniško postajo in mi smo stanovali blizu. Ob zvočnem signalu za bombni napad sva z mamo bežale proti Senovemu, ko nas je zajel avion in začel obstreljevati ob blizu. Bilo je pozno, vendar izstrelki naju niso zadeli. Obračali smo se vedno na Svetogorsko Marijo.

Ko sem odrasla, sem kot mlado dekle spoznala krog prijateljev, iz katerega bi lahko zbrala svojega življenjskega spremljevalca. Vendar me je 15. avgusta Marija pripeljala do tistega, ki mi je še danes dober mož, plemenitega srca. 15. avgusta sem tudi nastopila službo. 15. avgusta sem se tudi upokojila. Na poti domov sem na zadnji dan službe

prosila Marijo, naj mi da še vsaj 10 let uživanja pokojnine, da bi lahko pomagala potrebnim. Tudi to sem dobila.

Hvala Ti, Marija! In še se Ti priporočam za zdravje in moč v preizkušnjah, ker sem spoznala, da si mi bila dostikrat blizu.

Ana

Prošnja

Svetogorska Kraljica, Mati Marija. Ponižno te prosim za svojo hčer, da ji pomagaš, da bi uspešno naredila diplomski izpit. Marija, stoj ji ob strani! Snov je težka in zahtevna. Prosim Te tudi za mir v družini in za mir pokojnim. Hvala Ti, Marija, ker si bila z nami.

Dar za cerkev: 100 DM

Oče H.

Pri Bogu ni nič nemogoče – čudežna rešitev

Počitnice so se iztekle. Nabrali so si novih moči in spet je bilo treba odpotovati. Prijeti za delo in se sprijazniti z vsem mogočim.

Na Brezjah so se priporočili Mariji, zahvalili za varstvo, lepe sončne dni ter čudovite počitnice. Dva dni pred Marijinim Vnebovzetjem so se poslovili. Prekrižala sem hčerko in oba vnuka, jim zaželela srečno zbogom ter otrokoma naročila, naj po poti zmolita

desetko rožnega venca: »Ki je Svetega Duha poslal!«

Na polovici poti se je zgodilo najhujše – okvara na vozilu; volan je šel svojo pot pri 140 km/h. Počilo je in odbilo v nasprotno vozilo, a za tem vrglo z zadnjim delom v breg, kjer so obstali. Vozilo je bilo popolnoma uničeno, njih pa je Mati Božja obvarovala najmanjše praske. Otroka sta s seboj imel vsak svoj Marijin kipec, ki sta ga dobila za rojstni dan. Medtem ko so bili oni na Brezjah, sem jaz bila pri sveti daritvi na Sveti Gori. To je moja vero in zaupanje v Marijino varstvo še bolj poglobilo.

Mati Marija, bodi zahvaljena in poveličana na veke!

Marijina častilka

Hvala za revijo Svetogorska Kraljica. Razdelili smo jo vsem našim sosedom.

Dar za Svetogorsko Kraljico: 50.000 Lit

N.N.

V spomin
+ starše Melanijo Frandolič in Jožefa Gergoleta
+ Maksa Gergoleta z Danijelo, Maro, Matijo in Simona

Dar: 500.000 Lit

N.N.

Odmevi

Spoštovani urednik Svetogorske Kraljice!

Pred seboj imam zadnjo številko, avgust 2000, in Ti posredujem nekaj pripomb ali pričakovanj v imenu tistih, ki bodo brali na koncu sveta Svetogorsko Kraljico.

Zanimiva naslovnica: novo delo je nekdo za neko mesto ali kraj ustvaril; mar ne bi bilo zanimivo v dveh, treh stavkih pripisati kratko zgodovino; zapis je v prid reviji, saj tudi Sv. Gora spada zagotovo v objavljeno kroniko svetišča.

Stran 2: Milostni kip, novi dizajn ali oblikovanje podobe, čigav? Fotograf je naveden, pogrešam tudi naziv in leto takšne upodobitve.

Stran 5: Avtor članka je kdo? Verjamem, da uredništvo sestavljajo ljudje, ki nosijo ime in priimek; res je, morejo uporabljati psevdonim; enako velja za stran 7.

Stran 6, 7, 10, 12 in 20: Se vse fotografije nahajajo na Sv. Gori?

Monštranca, tako čudovita, na katerem kraju ali svetišču kaže Odrašenika v podobi kruha-pšeničnega? Kako ljubo bi mi bilo, da bi bile ilustracije ali polnilci manjkajočega teksta v reviji stvari in predmeti iz bazilike, samostana ali sploh svetogorskega dogajanja in utripa sedanjega časa, tudi preteklosti (oltarji iz nekdanje cerkve, kje so danes,

kako izgledajo?) Dva stavka ob sliki bi ogromno pomenila za vsakega raziskovalca, če že kaj drugega ne bo našel, ko naju ne bo več, ki tako že vse veva!

Stran 8: Manjka ime avtorja, raziskovalca preteklosti (verjamem, da so v uredništvu zapisani vsi podatki ustvarjalcev prispevkov, fotografij in seveda pisma bralcev).

Stran 13: Pogrešam predstavitev tudi avtorja razstave, odmevnost, tudi kakšen pripis ob razstavnih spominski knjigi ni napačen.

Stran 17: Pod črto bi sodil tudi stavek osnovnih biografskih podatkov, verjetno pesnik ni kovač ali mlinar; zanimiv bi bil pripis, kaj pomeni sedmič na Sveti Gori!

Dragi Pashal! Toliko mi je uspelo napisati o tej številki kot pripomoček k nadaljnjemu kreiranju Svetogorske Kraljice. Ne kot suhoparno kritikanstvo, ampak z vso mero dobrohotnosti v pomoč ter v spodbudo. Če gledaš naša nekdanja »Cvetja«, kako so objavljali slike iz samostanskih hodnikov tudi s pomanjkljivimi podatki. Danes so edini vir za nadaljnje proučevanje ter zgodovino samostanskih zbirk. Ustvarjamo jo tudi mi za zanamce. Hvala za vztrajanje pri branju, verjamem, da jeze ni, če pa jo je hudič le zasejal, izruj jo in vrzi v Sočo, da se pokonča!

Lep dan in še lepšo jesen v zavetju

Svetogorske Kraljice ti želi in te pozdravlja

p. Felicijan Pevec,
provincialni knjižničar

P. Felicijanu se zabvaljujem, da tako natančno bere Svetogorsko Kraljico in da me je opozoril na pomankljivosti v 2. številki Svetogorske Kraljice. Z veseljem jih bom dopolnil.

- *Avtor vitražev v kapeli Prikazanja je Marko Jerman iz Godoviča,*
- *str. 2: Načrt podstavka za milostni kip je napravil arb. Danilo Fürst iz Ljubljane,*
- *str. 5, 7: Avtor članka je fr. Pashal.*
- *Pesem Štiristo let na Skalnici je ob 400-letnici prikazanja spesnil Joža Laurenčič.*

- *str. 8: P. Pavel Krajnik,*
- *str. 12: župnišče v Solkanu, foto Vendramin.*
- *str. 13: Razstavo je oblikoval g. Branko Čušin; razstavljeni so bila njegova dela in delo njegove žene (vezenine) na temo Stvarjenje.*
- *str. 17: pesnik Danilo Cimprič, župnik v Desklab.*

Ostale fotografije so last arhiva Svetogorske Kraljice.

Potrudili se bomo, da se v prihodnje ne bodo ponovile tako grobe napake. Zabvaljujem se za razumevanje in se oproščam.

fr. Pashal, urednik

Skupinska romanja na Sveto Goro v jubilejnem letu 2000

- 02.01. skupina iz Kopra
03.01. manjša skupina
23.01. iz Sesljana (Italija)
10.02. iz raznih krajev
17.02. iz Gorenjske
19.02. 62 romarjev ob zlati poroki
11.03. Železniki
12.03. iz Opčin – Trst
18.03. Rakovnik – Ljubljana
25.03. Murska Sobota
01.04. Sv. Lenart – Haloze
02.04. Caloggia – Venezia
07.04. novogoriški skavti
08.04. Trst – Vincencijeva konferenca
10.04. Vittorio Veneto
13.04. Sv. Marko – Videm (I), Mauraž
25.04. skavti Gorica (I), Padova
26.04. Slovenske Gorice
27.04. Stoperce
29.04. Štepanja Vas, invalidi, Bežigrad - Ljubljana, Braslovče
30.04. Kristus Odrešenik N. Gorica, iz okolice Vidma
02.05. Kromberk
06.05. Cerknica
11.05. Prekmurje
13.05. Beltinci, pevci
14.05. Doberdob, Šempas
19.05. Gorica, jezuiti
20.05. Bukovo
25.05. Predvor, upokojenci
27.05. Ljubljana, frančiškani,
Notranje Gorice, Vir pri Domžalah, Ljubljana-Vič
28.05. Videm
29.05. Gornja Radgona
30.05. Sv. Marjeta - Ptuj, Cres (HR), Gorica
31.05. Trst, frančiškani
02.06. Dob, upokojenci
03.06. Razkrižje, Miren pri Gorici, karitas
04.06. Kapela N. Gorica, Osek, Celovec
07.06. Kamnik - upokojenci, Videm
10.06. Sodražica, Mozirje - gasilci, Ponikva, Miren - ostareli, Kobarid
11.06. dekanija Postojna, Kranj
14.06. Trst —Rojan
15.06. Nova Štifta, Ljubljana -Vič
17.06. Koper
18.06. Marijino Celje, Gorenje Polje, Grgar, Tolmin
24.06. Ambrus
25.06. Deskle, Dornberk
28.06. Ljubljana - Dravlje - ministranti, Trsat - novinci (HR)
01.07. Vrhnika
02.07. Kanal, Vrhpolje pri Vipavi
09.07. Vipava
15.07. Križe pri Trziču
16.07. Idrija
22.07. Cerkno, Rovte, Radgona
26.07. Slovenska vojska
29.07. Šentviška gora
30.07. Sv. Gregor nad Sodražico

- 05.08. Budanje
06.08. Vogrsko
12.08. Oplotnica, Most na Soči, Celje
13.08. Stuttgart (D), črni Vrh
17.08. Koroška Vuhred
18.08. Dunaj (A)
23.08. Koroška
26.08. žiri
02.08. Nova Štifta pri G. Gradu,
Mirna peč
03.09. Tolmin
05.09. Ljubljana - upokojenci
06.09. Videm (I)
09.08. Ptuj - kapucini, Šentjur pri
Celju, Podgrad
10.09. Vogrsko, Trevero (I)
12.09. Nemčija
14.09. Slivnica
19.09. Ljubljana odvetniki, Izola -
otroci
21.09. Ljubljana, Sostro - upokojenci,
Idrija - otroci
23.09. Tomišelj, Fram, Maribor,
Murska Sobota
24.09. Ajdovščina, Šturje, Pordenone
(I)
27.09. Zagorje, Dornberk -
upokojenci
29.09. Ločnik (I), Rogatec
30.09. dekanija Domžale, Sv. Marjeta
pri R. Toplicah, Polzela,
Rečica, Novo mesto, Sv.
Martin na Pohorju
01.10. Šentvid - Podnanos
02.10. Slovenci iz Kanade, Pohorje -
otroci
07.10. Škofljica
08.10. Celje - Vera in luč
10.10. nogometaši pred tekmo v
N.Gorici
13.10. Celje - pevski zbor, Maribor,
Ptuj
14.10. Brnik - pevski zbor, Studenec
pri Dobu - gasilci
15.10. Miren, župnije Brda
19.10. Ronki (I)
22.10. Renče
30.10. dekanija Kras

Zanimivost: Romarji so priromali na Sveto Goro z 292 avtobusi.

Napovedni koledar

Kaj in kdaj bo na Sv. Gori

8. december: praznik Brezmadežne maše ob 8, 10, 11.30 in 16. uri. Posvetitev Mariji.

9. december: ob 10. uri srečanje ministrantov dekanije Nova Gorica

25. december: božič - maše ob 8., 10., 11.30 in 16. uri

26. december: sv. Štefan, dan samostojnosti - maše ob 8., 10., 11.30 in 16. uri

31. december: Sv. Družina
maše ob 8., 10., 11.30 in 16. uri. Blagoslov družin

1. januar 2001: novo leto
maše ob 8., 10., 11.30 in 16. uri

6. januar: Gospodovo razglasenje – Sveti Trije kralji, zaključek svetega leta.
maše ob 8., 10., 11.30 in 16. uri.

21. januar: ob 15.30 molitev za moralno in duhovno prenovo slovenskega naroda

2. februar: Gospodovo darovanje - svečnica
maše ob 8., 10., 11.30 in 16. uri, pri vseh mašah blagoslov sveč

18. februar: ob 15.30 molitev za moralno in duhovno prenovo slovenskega naroda

3. marec: prva postna nedelja: križev pot s Prevala, začetek ob 14.30; pri 12. postaji blagoslov križa

19. marec: sv. Jožef - maše ob 8, 10, 11.30 in 16. uri

12. april: veliki četrtek
ob 16. uri maša velikega četrтка

13. april: veliki petek
ob 16. uri obredi velikega petka

14. april: velika sobota
ob 16. uri blagoslov velikonočnih jedil
ob 19. uri obredi velike sobote – vstajenje.

15. april: velikonočna nedelja
maše ob 8., 10., 11.30 in 16. uri
ob 15. uri: molitev za prenavo slovenskega naroda

16. april: velikonočni ponedeljek
maše ob 8., 10., 11.30 in 16. uri

VSE NEDELJE V POSTU BO KRIŽEV POT S PREVALA OB 14.30

18. marec: Križev pot za duhovno in moralno prenavo slovenskega naroda

Spovedovanje: vedno pred in med mašo od 7.45 do 12. ure in od 15. do 17. ure. Izven tega časa pozvonite na samostanski zvonec.

Svete maše ob delavniki v baziliki ne bo od 2. novembra do 1. maja. Skupina, ki želi imeti mašo v tem času, naj pokliče po telefonu (05) 330-40-20.

Svetogorska Kraljica

Glasilo prijateljev Svete Gore, izhaja priložnostno
Izdaja: Frančiškanski samostan Sveta Gora
5250 Solkan, Tel.: (05) 330-40-20
Ureja: uredniški odbor
Odgovorni urednik: p. Pashal Gorjup

Oblikovanje: Pavel Medvešček

Tisk: Studio graph

Izhaja s cerkvenim odobrenjem v 5000 izvodih.

Na naslovni in zadnji strani: Vitraža v kapeli

Prikazanja, delo Marka Jermana.

Na notranji strani naslovnice: Kajenje, foto Vili.

NAŠA ZAHVALA

Skoraj bomo končali jubilejno leto 2000. Zahvaljujem se vsem, ki ste nam v tem letu storili veliko dobrega. Pomislite, vaša dlan nas je dnevno hranila, oblačila in nam pozimi grela sobo. Radi bi se zahvalili vsakemu posebej, za vsak najmanjši dar, ki ga je darovala vaša desnica. Zahvaljujemo se za darove, ki so nam omogočili, da je streha na baziliki obnovljena: kritina, strelovodi in fasada.

Brez izdatne pomoči Mestne občine Nova Gorica bi tega ne mogli uresničiti. Hvala županu g. Črtomiru Špacapanu in njegovim sodelavcem, zlasti mestnemu svetu.

Vsak obiskovalec kapele Prikazanja je prijetno presenečen, ko vstopi vanjo. Tudi tu je Sveti Duh navdihnil dobra srca, da so vzljubila lepoto Božje hiše in odprla svojo dlan.

Še enkrat, za vsak najmanjši dar kličemo božji blagoslov darovalcem in vsem, ki so mu blizu. Naša samostanska družina vsak dan moli za vse, ki nam store kaj dobrega; vsak mesec pa je za vse dobrotnike evharistična daritev.

Zahvaljujemo se tudi kamnoseškemu mojstru g. Vojku Možini, zidarskemu mojstru g. Francu Gregorcu, kleparskemu mojstru g. Danilu Nemcu, elektro mojstru g. Vladu Škarabotu, pleskarskemu mojstru g. Petru Batiču, vodovodnemu mojstru g. Damjanu Čebroonu, mojstru centralne napeljave g. Alojziju Komelu, mizarskemu mojstru g. Tonetu Goljevšku, mojstru g. Marku Jermanu, pasarskemu mojstru g. Borisu Puhu. Posebna zahvala gre arhitektoma g. Danilu Füstü in g. Jelku Valenčaku.

Nesmrtni Dostojevski je svojemu Aljoši, najmlajšemu sinu Karamazovih, položil v usta čudovito molitev:

«Gospod, usmili se vseh, ki sem danes govoril z njimi. Obvaruj jih v njihovih nesrečah in burjah in pokaži jim pravo pot. Tvoje so poti. Po poteh, ki jih ti veš, jih odreši. Ti si ljubezen, ki pošlješ vsem tudi radost.»

